het V.D.H.-tje

VAN DER HEEM

Nr 923

21 april 1967

WEKELIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG EN SNEEK

BW	CAO
art.	art.
1638	13/15

Sinds 1 oktober 1966 zijn onze vakantierechten wettelijk geregeld. Het Burgerlijk Wetboek zweeg tot deze datum in alle talen over dit onderwerp. Weliswaar bevat iedere CAO een aantal bepalingen over vakantie, maar lang niet alle werkzame Nederlanders verdienen hun dagelijks brood op basis van een dergelijke CAO. Ook zij kunnen nu dus met de wet in de hand van hun rechtmatige vakantie genieten. Door de inwerkingtreding van de wet zijn bovendien alle bepalingen in CAO's, die strijdig zijn met deze wet, vervallen. Wat betekent deze wet nu in de praktijk van het dagelijks leven? Laten wij het eens punt voor punt bekijken.

DUUR DER VAKANTIE

De werkgever moet de werknemer per dienstjaar tenminste een vakantie geven van tweemaal het aantal bedongen arbeidsdagen per week. Jeugdigen, die op 1 mei nog geen 18 jaar zijn, hebben recht op driemaal het aantal. U ziet: weinig nieuws onder de zon. Onze vakantierechten zijn aanmerkelijk groter.

VERLOF ZONDER BEHOUD VAN LOON en AFWIKKELING VAN VAKANTIERECHTEN BIJ HET EINDE VAN HET DIENSTVERBAND

Als wij met het laatste beginnen, dan zien wij dat er op dit punt wel enkele veranderingen zijn gekomen. Onze CAO bepaalt namelijk, dat het recht op vakantie niet door betaling van geld kan worden vervangen. In de praktijk hield dat in, dat iemand die ons bedrijf verliet en nog recht had op vakantie, deze vakantiedagen op moest nemen vóór de ontslagdatum. Uitgangspunt van de nieuwe wet is nu, dat de werknemer, die bij het beëindigen van zijn dienstverband nog recht heeft op vakantiedagen, recht heeft op een uitkering in geld, gelijk aan het loon over de nog niet genoten vakantiedagen. Daarnaast ontvangt hij dan een verklaring waaruit de vakantierechten op het moment van het ontslag blijken. De nieuwe werkgever is dan verplicht deze vakantierechten te verwezenlijken in de vorm van verlofdagen zonder behoud van loon. De werkgever heeft van de wetgever wel de mogelijkheid gekregen om, indien dit wenselijk is, te bepalen, dat de vakantiedagen worden opgenomen in de opzegtermijn. Doch als de opzegtermijn in de maanden mei t/m september valt, kan de werknemer daartegen bezwaar aantekenen.
Verder bepaalt onze CAO, dat het recht op nog niet genoten vakantiedagen vervalt, bij ontslag op staande voet. Krachtens de nieuwe wet is deze bepaling nietig. Ook bij ontslag om dringende reden blijven de vakantierechten bestaan.

VAKANTIERECHTEN OVER PERIODEN WAARIN GEEN RECHT OP LOON BESTAAT

Om een lang verhaal kort te maken: als regel geldt, dat iemand die geen aanspraak kan maken op loon, ook geen recht kan doen gelden op vakantie. In onze CAO is bepaald dat de vakantierechten vervallen als de periode waarin geen recht op loon bestond langer dan één maand heeft geduurd. Bij ziekte en ongeval is deze periode gesteld op 6 maanden. De wet stelt nu, dat in een aantal gevallen over ten hoogste één jaar de vakantierechten volledig blijven bestaan. Bij de gevallen die de wet opsomt, zijn met name ziekte en ongeval genoemd.

VERJARING VAN RECHTEN

De wet bepaalt dat het recht op vakantie twee jaar na het moment waarop de aanspraak is ontstaan verloopt. In tegenstelling tot het gestelde in onze CAO, waarbij wordt bepaald, dat vakantierechten van het vorig jaar op 31 januari vervallen, blijven deze vakantierechten over het afgelopen jaar in het lopende kalenderjaar bestaan. In de praktijk komt het dus hier op neer, dat men de individuele snipperdagen een jaar kan laten overlopen.

Wij hopen dat wij met het bovenstaande de artikelen 1638 b.b. tot en met 1638 m.m. voor u duidelijk hebben gemaakt.

Wil de eigenaar?

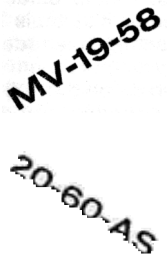

Ach, die eigenaar wil meestal maar al te graag worden gewaarschuwd als er met zijn vierwielig vervoermiddel iets aan de hand is, waardoor zijn aanwezigheid bij dat vervoermiddel gewenst is. Ongeveer 2 jaar geleden is er door de welwillende medewerking van onze loge-portier de heer J. E. van Meurs een kaartsysteem opgezet. In de loop van die 2 jaar zijn er echter in ons gemeenschappelijk autobezit zoveel wijzigingen opgetreden, die niet aan de heer van Meurs zijn doorgegeven, dat aan de juistheid van de nu aanwezige gegevens sterk getwijfeld moet worden.
Belanghebbende autobezitters verzoeken wij dus de burgerlijke stand van hun auto door de portier te laten bijwerken.

Achter grote kaartenbakken troffen wij jubilaris A. Schuwer aan op het Plan- en Produktiebureau. 1 november 1954 kwam hij als nacalculator ons Bedrijfsbureau Telco versterken en hij is tot op heden de administratieve kant trouw gebleven. Wij wensen hem een prettige jubileumdag toe.

Als het Plan- en Produktiebureau een beetje bekomen is van de vorige jubileumviering moeten de collega's van deze afdeling weer in touw. Want precies een week later op 8 mei is de heer J. A. T. van 't Walderveen het middelpunt van feestgedruis. Ook hij heeft dan de 12½ jaar volgemaakt. Onze gelukwensen.

1 november 1954 verwisselde de heer A. F. Bredow 's konings wapenrok voor de stofjas bij Van der Heem. Dat het niet voor „even" was, mag blijken uit het feit dat wij hem nu kunnen feliciteren met zijn koperen dienstverband op 1 mei. Zijn collega's van de Kwaliteitsgroep zullen zich niet onbetuigd laten.

„Proficiat" kunnen wij 8 mei ook zeggen tegen de heer W. J. 't Hart. Want voor deze gelegenheid zal hij ongetwijfeld wel verlof krijgen om van de Fruitweg (zijn tijdelijke werkplaats) over te wippen naar de TT-montage bij ons. Vele handen en gelukwensen zullen dan zijn deel zijn.

Als wij een minister-president met Pietje mogen aanduiden, dan menen wij deze jubilaris te mogen betitelen als „Toontje in het koper". De heer A. Smits heeft 12½ jaar onafgebroken gezorgd voor een schone en opgeruimde werkomgeving. De collega's van de Proefwerkplaats kunnen 8 mei hun waardering hiervoor uitdrukken in welgemeende gelukwensen. Wij doen het nu vast.

J. A. T. van 't Walderveen - A. F. Bredow
A. Smits
A. Schuwer - W. J. 't Hart

APARTHEID

APARTHEID

Gebrek aan plaatsruimte belette ons vorige keer de heer Bredius zijn beschouwingen over de apartheid te laten vervolgen. Graag laten wij hem nu weer aan het woord.

Het zou allemaal een stuk eenvoudiger zijn als men te maken had met mensen, waarvan het beschavings- en ontwikkelingspeil geen al te grote spreiding vertoonde.
Maar zo is het niet. Ik heb negers gezien, die er werkelijk als „heer" uitzagen. Maar in een groot warenhuis in Johannesburg kwam ik er een tegen, gekleed in een roofdierenvel, een bos veren op zijn hoofd en een speer in zijn hand. Alle tussenvormen kom je er tegen. Op de markt voor Indiërs en Bantoes in Durban heb ik alle gradaties gezien van de voorname, duur geklede Indische dame tot en met de met klei beschilderde en in semi-topless geklede Bantoe vrouw.
De Bantoes ondergaan een ontwikkelingsproces dat wel snel verloopt, maar een bepaalde snelheid toch niet overschrijden kan. Van blanke zijde wordt zeker niet aangedrongen op verwesterlijking. Men laat het zoveel mogelijk aan hen zelf over een leefwijze te vinden die past in deze tijd. Het is duidelijk dat de rituele moord daarin niet thuis hoort. Die wordt dan ook krachtig bestreden. Ik las in de krant dat zeven personen ter dood waren veroordeeld omdat zij na „gedokterd water" te hebben gedronken een sigarenwinkelier hadden onthoofd.
Overigens worden de oude leefgewoonten gelaten zoals ze zijn en het stamverband zoveel mogelijk in stand gehouden of weer hersteld. De corrigerende werking van het traditionele gezag is echter door de verstedelijking erg verzwakt of verdwenen. Met als gevolg een verontrustende ontworteling. Een begeleidend verschijnsel daarvan is het grote aantal buitenechtelijke kinderen en het gangsterdom in Johannesburg. De terreur daarvan richt zich niet zozeer tegen de blanken als wel tegen de eigen volksgenoten.
Mede om dit euvel van de zogenaamde „tsoti's" te kunnen bestrijden zijn de paspenwetten uitgevaardigd. Daardoor is [illegible] mogelijk om na te gaan of iemand e[illegible] werkgever heeft of maar werkeloos rondhangt en zich vermoedelijk op illegale wijze van inkomsten voorziet.
Gedeeltelijk wordt de westerse leefwijze wel overgenomen, anderzijds worden de oude gewoonten ook door de jongere generatie gehandhaafd. Het karakteristieke straatbeeld is dat van vrouwen met de baby op de rug gebonden en met een grote koffer, een paar dozen of een baal sinaasappelen op het hoofd. Mannen zie je er zelden met een vrachtje op hun hoofd lopen. De kleding is wel westers, maar het is duidelijk dat het dragen daarvan nog moet worden geleerd. Het valt op dat de jongere generatie zich veel beter weet te kleden dan de oudere. Opvallend is ook dat zoveel mensen in gescheurde kleding rondlopen. Knopen aanzetten en scheuren dichtnaaien zijn bezigheden, die zo niet onbekend, dan toch kennelijk wel zeer impopulair zijn.
Het is beslist interessant om na te gaan hoe hier westerse en traditionele leefwijzen samengaan.

ir. K. C. Bredius

Wij hebben ons wel eens afgevraagd: daar helemaal boven, onder de vlaggemast, waar Van der Heem bijna ophoudt, is daar nog iets? Wij zijn eens op ontdekking uitgegaan en vonden daar helemaal boven ..... enfin leest u zelf maar. Wij laten hierover graag de heer Landman aan het woord.

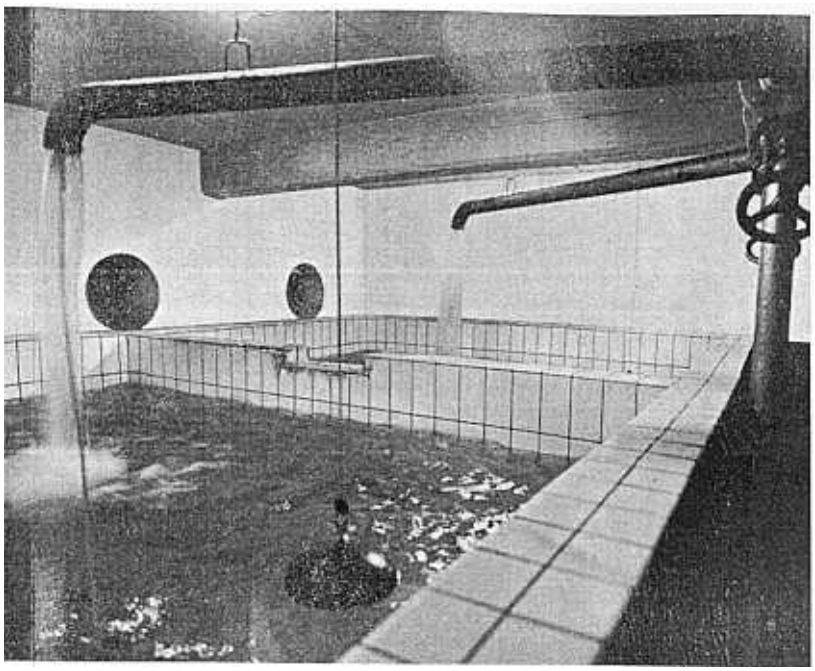

3.000.000 LITER WATER PER WEEK

Ja, dat verbruiken wij bij Van der Heem. „Een flinke hoeveelheid", hoor ik u denken. Dat is het ook. Maar had u bij voorbeeld gedacht dat een gezin van 4 à 5 personen 1200 à 1500 liter per week gebruikt, voor was, douche, toilet en als drinkwater?
Gelukkig behoeven wij die 3.000.000 liter niet allemaal op te drinken, want dan zouden wij de wereld wat waterig aankijken.
De produktieafdelingen zijn wel de grootste afnemers, voor de spoelbaden (Galvanische-afdeling), koelwater voor machines, compressoren, puntlasmachines enzovoort. Waar mogelijk wordt het water tweemaal gebruikt, eerst als koel- later als spoelwater.
Voor de drinkwatervoorziening van het hoofdgebouw en Telco I was, in verband met de hoogte van deze gebouwen, een eigen „watertoren" noodzakelijk. Op 26 meter hoogte, rechts van het hoofdgebouw (onder de vlaggemast), bevinden zich 2 drinkwaterreservoirs, elk van 8.000 liter inhoud. De waterstand in deze reservoirs wordt op peil gehouden door vlotterschakelaars die in de machinekamer 2 drinkwaterpompen in- of uitschakelen. Deze installatie is noodzakelijk omdat de Duinwaterleiding ons niet kan verzekeren dat wij op onze hoogste etages over voldoende water kunnen beschikken. De waterdruk varieert meestal van 15 tot 18 meter, wat wil zeggen dat het water tot de vloer van de 4e etage komt. Dank zij onze eigen „watertoren" hebben wij ook daar nog een druk van minstens 8 meter.
Zoals u op de foto ziet zijn de reservoirs keurig betegeld. Ook zijn ze in het donker gezet om algaanzetting zoveel mogelijk te voorkomen. Dit is echter niet geheel te ondervangen, daarom schakelen wij eenmaal per maand over op één reservoir terwijl het water in het andere wordt opgebruikt en dat reservoir wordt schoongemaakt.
Wanneer door een storing één der pompen in de machinekamer niet of niet op tijd zou worden uitgeschakeld en het „zwembad" zou overlopen, wordt door middel van een overlooppijp het overtollige water op het dak geloost waar het via de normale afvoer kan verdwijnen. Maar nu komen de heren van de Duinwaterleiding een kijkje nemen. Alles is prima in orde en volgens de regelen der kunst gemaakt. Maar .... door de afvoerpijp kunnen ratten en andere soorten ongedierte het „bad" bereiken en verontreinigen. Daar moet wat aan gedaan worden. Wij hebben toen in de pijp een terugslagklep geplaatst zodat die nu afgesloten is voor ongewenste „baders".
Wij besluiten hiermee, want de watermeters beginnen alweer aan de volgende 3.000.000 liter. Proost!

G. Landman.

W. J. 't Hart

OR-PORTRET

Wanneer je via de TV een toneelstuk volgt, waarin men tracht weer te geven hoe een artiest leeft en denkt, dan ontdek je algauw dat wij, gewone stervelingen, weinig begrip hebben van wat hen drijft om zich in muziek, zang en beeldende kunst uit te leven.

Maar wanneer je een gesprek met ons OR-lid 't Hart hebt gevoerd, weet je dat hij er meer van begrijpt. Hij is in feite een combinatie van die twee: een gewoon nuchter denkend en handelend mens èn een artiest. Zijn dagelijks werk wordt bepaald door dat nuchter denken en handelen, zijn vrijetijdsbesteding door zijn artistieke aanleg. Zijn interesse gaat uit naar zingen, kunstschilderen en fotograferen. „Vroeger was ik lid van het Operakoor dat meer dan honderd leden telde. Verzuim van de repetities kwam praktisch niet voor. Nu bestaat dit koor niet meer. Van lieverlede verdween de belangstelling en van het hele koor zijn er nu nog tien over die in koorverband zingen." De heer 't Hart is ongerust over de steeds groter wordende lauwheid en onverschilligheid onder de mensen.

„Je bent nu als een van de vertegenwoordigers van de ongeorganiseerden lid van de ondernemingsraad. Houdt dit niet-gebonden zijn aan een organisatie verband met je artistieke neigingen?"

„Beslist niet. Als oud-lid van de A.J.C. en als oud-kaderlid van de vakbeweging heb ik wel degelijk geleerd dat de vrijbuiters verdrinken in de massa, maar de huidige organisatievorm kan ik niet waarderen. De A.J.C. was een organisatie die volledig in haar tijd paste. Ik heb daar veel geleerd, want al ben ik vóór vrijheid, ik wil die vrijheid toch niet als bandeloosheid zien.
Wanneer ik de jeugd zie protesteren en demonstreren dan kan ik dat voor een groot gedeelte wel begrijpen. Maar als het gaat om vernietiging van de waarden die er op het gebied van de cultuur bestaan, dan kan ik ze niet meer volgen."
Op de vraag of het werk in de OR hem meegevallen is, antwoordt hij: „Het is veel zwaarder en veel meer omvattend dan ik vermoedde, maar bijzonder interessant."
„Wat zie je voor je zelf als belangrijkste taak in deze zittingsperiode?"
„Een verbetering van de communicatie in het bedrijf en tussen de OR-leden en hun kiezers."
Hiermee bewijst de heer t' Hart problemen volkomen nuchter te kunnen bezien. Hij werkt met hart en ziel voor en in de OR.

ZOO OF ZO REACTIE

Van de heer W. Visser, Montagemagazijn, ontvingen wij onderstaand artikeltje als reactie op: "Wordt het nu zoo of zo of soo of so" ?

De redactie van het VDH-tje nodigt ons allen uit om onze mening te geven over de nieuwe spelling die maar zo so is.
Het doet mij sterk denken aan de beruchte „schuttingtaal" waar onze jeugd zo knap in is. Zoals bij voorbeeld: „Merietje loopt met Wullumpie".
Toch vraag ik mij af of wij wel op de goede weg zijn. Als ik de stijlbloempjes lees die zelfs in de opstellen van de jongelui van de middelbare school voorkomen, dan denk ik: „Hoe wordt nu hun woordkeuze in hun opstellen en brieven als er weer een nieuwe spelling komt?"
Het is merkwaardig dat daarover ook in andere landen een aardig boekje wordt opengedaan. In Frankrijk doet de heer Jean Charles dat in zijn „La foire aux cancres" en in Duitsland Dr. Wolfgang Krämer in zijn boekje „Lukas Burger Stilblüten". Deze Dr. Krämer verzamelde uit proefwerken van leerlingen van lagere en middelbare scholen zo'n tweehonderd bladzijden van dergelijke stijlbloempjes.
Een jongetje dat met vakantie was geweest schreef: „Wij reisden naar de stad, gingen naar de dierentuin en bezochten onze familie. In de dierentuin was een kooi vol apen, mijn oom was er ook bij."
Uit een opstel over het ouderlijk huis: „Boven onze canapé hangen verscheidene geweien uit de jeugd van mijn vader. Onze hond is erg lief. Hij eet alles. Hij houdt veel van kleine kinderen."
Uit een opstel over een schoolreisje: „In de jeugdherberg was kaas, brood en koude melk. Daar onze leraar iets warms wilde begaf hij zich naar de jeugdherberg-moeder."
Ook de leerlingen van middelbare scholen wisten er raad me
Op de vraag: „Wat zijn epistels?" kwam als antwoord: „Dat zijn de vrouwen van apostels."
Over Goethe schreef een leerling: „Hij wilde geen minister worden want hij hield zich liever met geestelijke arbeid bezig."
Met bovenstaande voorbeelden bedoel ik: „Zal de verwarring, vooral bij onze schoolgaande jeugd, niet nog groter worden met een nieuwe spelling?" Er zijn er nog steeds die niet weten of het „zoo" of „zo" moet, wat tot gevolg heeft dat deze jeugd later, als vader of moeder, ook weer het volgende briefje op school zal laten afgeven: „Met ut oog op se buik moet Pukkie tuis bleive!" en gezien de spelling-chaos doen die Pukkie's dat beslist!

W. V.

ELDO en 1 APRIL

Uit „De Omroeper" van 30 maart 1967:
„Estec en Eldo houden zaterdagmiddag een proefdemonstratie in Voorschoten.
In de nacht van vrijdag op zaterdag zal een mini-lanceerbasis worden ingericht op het voormalige M.O.C.-terrein. Zaterdagmiddag kwart over drie heeft dan een lancering plaats van een geheel door eigen diensten ontworpen raket, waarvoor in ruimtevaartkringen grote belangstelling bestaat. Een beperkt aantal bezoekers zal tot het M.O.C.-terrein toegang hebben. Zij dienen zich echter stipt aan de veiligheidsvoorschriften te houden en zullen het terrein geheel voor eigen risico betreden. Men heeft ook een vertegenwoordiger van de Amerikaanse ambassade in Den Haag uitgenodigd. Er zal een rapport worden opgemaakt dat aan belanghebbende U.S.A.-instanties zal worden toegezonden.
De organisatoren hechten hoge waarde aan het welslagen van het experiment. Om het geheel in ordelijke banen te leiden wordt een dringend beroep gedaan op Voorschotense vrijwilligers. Er zal een speciale ordedienst in het leven worden geroepen. Mannelijke Voorschotenaren in de leeftijd van 21 tot 40 jaar kunnen zich aanmelden. Zij zullen een geldelijke beloning van f 25,— voor hun medewerking ontvangen."
En druk dat het was!

Van 411 naar 442

Vorige week dinsdag en woensdag is PAKAMA verhuisd naar het Huisvestingsmagazijn.

Voor een goed begrip: PAKAMA is ons papier- en kantoormiddelenmagazijn. Het komt, zo vernamen wij uit de mond van de heer W. van Kooi, namelijk nog wel eens voor dat men mijnheer Pakama zoekt.

Toen er naar een nieuwe ruimte voor dit magazijn werd gezocht, bleek de meest efficiënte oplossing te zijn: onze papierwinkel onder te brengen in het magazijn van de Gebouwendienst. Maar .... de vloeroppervlakte was al helemaal bezet.

Geen nood, onze inventieve ruimteverdelers zaten voor dit gat niet gevangen. Als er beneden geen plaats meer is, dan maar de hoogte in. En zo werd door onze bouwers een nieuwe opslagplaats bovenop het bestaande magazijn in elkaar gesleuteld. Op de foto buigt de heer A. du Croix zich zorgzaam over een lading ordners die hem op deskundige wijze worden aangereikt door de heer J. Gordeau, terwijl de heer C. Noordermeer, zich vasthoudend aan een zware weduwe, staat te wachten tot hij op zijn beurt zijn vrachtje kwijt kan.

De verhuizing brengt een aantal nieuwe regels met zich mee, die het, naar wij veronderstellen, allemaal wat eenvoudiger maken.
Noteert u in de eerste plaats even het nieuwe telefoonnummer: 442.
Vanaf heden kunnen kantoorbehoeften op de gebruikelijke wijze doorlopend worden besteld. Als regel zal de aflevering een of twee dagen na bestelling plaatsvinden. Met kleine incidentele bestellingen kunt u rechtstreeks bij de heer Du Croix terecht, die u à la minute van dienst zal zijn. Voor alle bestellingen blijven de formulieren die op dit moment in gebruik zijn gehandhaafd.

De heren T. v. d. Toorn, Mechanische Afdeling Telco, H. F. Boymans, Gereedschapmakerij, C. Broer, Voorcalculatie en de heer en mevrouw J. A. v. d. Lubbe zeggen directie, chefs, bazen, collega's en Ziekentroost

Hartelijk Dank

voor bloemen en andere blijken van belangstelling tijdens hun ziekte.

Proficiat!

Onze gelukwensen gaan naar de gezinnen van W. Q. L. v. d. Helm en R. W. van Ockenburg in verband met de geboorte van respektievelijk: Johanna Catharina Maria en Marc Robert Christiaan.

Redacteur: C. Schrevel
met medewerking van
N. J. M. Noordendorp, Den Haag
Redactie-adres:
Postbus 1060, Den Haag
Telefoon (070) 81 43 11, toestel 521.